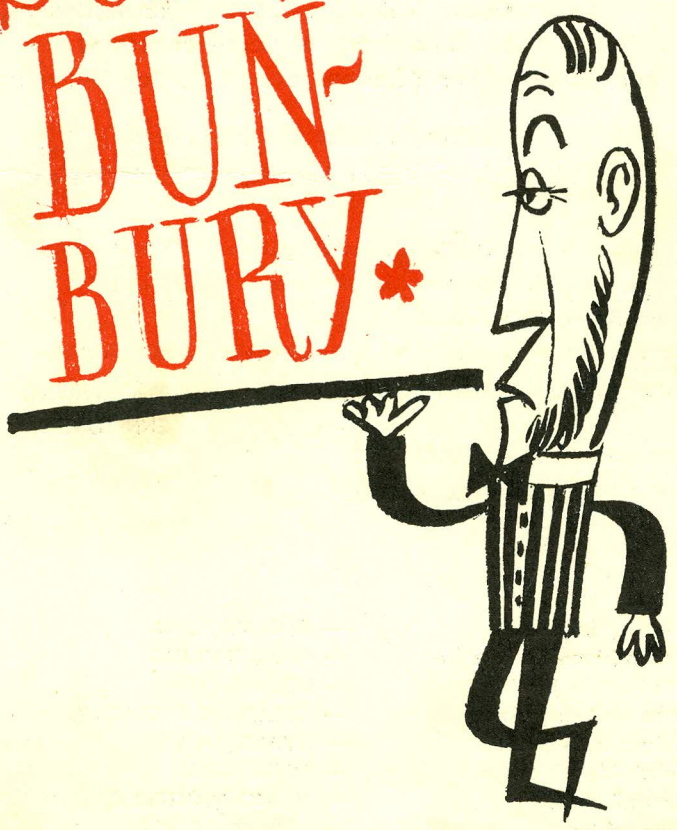


18. VII 1921

MINU\*  
SÖBER  
BUN~  
BURY.\*



TÖÖPUNALIPU ORDENIGA  
EESTI NSV RIIKLIK AKADEEMILINE  
OOPERI- JA BALLETTITEATER  
„ESTONIA“

*Minu sõber Bunbury*

Gerd Natschinski muusikal 3 vaatuses, 5 pildis

Tekst: Oscar Wilde'i «Tõsimeelsuse tähtsus»  
(The importance of being earnest)  
vaba ümbertöötlus (Helmut Bez ja Jürgen Degenhardt)

Tõlkinud Lembe Hiedel (proosa)  
Enn Vetemaa (laulutekstid)

Lavastaja — Eesti NSV teen. kunstitegelane UDO VÄLJAOTS  
Dirigent — Eesti NSV teen. kunstitegelane VALLO JÄRVI  
Kunstnik — UNO KÄRBIS  
Koormeister — Eesti NSV teen. kunstitegelane UNO JÄRVELA  
Ballettmeistrid — Eesti NSV teen. kunstitegelane UDO VÄLJAOTS  
ENN SUVE  
Kontsertmeister — ÜLLA OTTO  
Etenduse juht — JUTA UIBOPUU

\*

Lavastusala juhataja — ÜLO MATESEN  
Dekoratsiooniala juhataja — FELIX THALING  
Kostüümiala juhataja — LEIDA SÄREV  
Jumestus ja parukad — SERAFIMA GROMOVA  
Valgustusala juhataja — EVALD RADIK  
Rekvisiidiala juhataja — META KALT  
Kunstnik-butafor — VÄINO VAHTRIK  
Lavameister — HEINRICH TOOTS

TEGELASED

Jack Worthing	— VOLDEMAR KUSLAP ✓ VALDO TRUVE
Cecily Cardew	— HELGI SALLO MAI MÄNNIKO ✓
Algernon Moncrieff	— Eesti NSV teen. kunstnik HARRY VASAR
Leedi Augusta Bracknell	— EVA MEIL ✓ SILVIA URB
Gwendolen, tema tütar	— MAIE BALDESPORT KATRIN KARISMA ✓
Frederic Chasuble	— Eesti NSV teen. kunstnik HUGO MALMSTEN ENDEL ZIMMERMANN ✓
Laetitia Prism	— Eesti NSV teen. kunstnik AINO KÜLVAND ✓ SOPHIE SOOÄÄR ASTA VIHANDI
Ülemteener Jeremias Ülemteener John	} — VELLO VIISIMAA PEETER JAKOBI ✓
Music-Halli konferansjee	— ENNO EESMAA ✓ <i>V. Viisimaa</i>
Tom	— VÄINO AREN
Freddy	— VERNER LOO ✓ PEETER ROOS
Maud	— Eesti NSV teen. kunstnik ÜLLE ÜLLA ✓ SIGNE TAMM <i>Larissa Kauer</i>
Lord Ipswich	— ALO VALLIMÄE <i>Ahti Männik</i>
Leedi Ipswich	— LINDA TOOMSALU- KÖÖGARD <i>Valve Sirel</i> HELJO PAAS ✓
Leedi Plumpering	— VIIVIKA VASAR
Leedi Greenhom	— Eesti NSV teeneline kunstnik LINDA SELLISTEMÄGI <i>Linda Toom- salle</i>
Slim	— VALDO PEETRI
Anthony	— ANTS AASMA <i>Havald Kard</i>

Leedised ja lorde, görle, sportlasi, reportereid, rongirahvast, töötä-  
töölisi, hulkureid, päästearmeelasi.

Tegevusaeg: umbes 1925. aasta

Tegevuskoht: London

Wilde'i näidendi «Tõsimeelsuse tähtsus» allpealkiri — «Kergemeelne komöödia tõsiste inimeste jaoks» — on iseloomulik tervele Wilde'i komöödiadialoomingule. Seal on kahtlase minevikuga seltskonnadaamid ja — häärad, on varjatud pahed, millede paljastamine tähendab ühiskondliku positsiooni kaotamist; seal on mänglevad flirdid, galantsed ning kerged armuseiklused. Ent lugeja märkab, et komöödiaintriigid varjavad huvitavat, isegi teravat sisu.

Ühiskond ja poliitika, kumbed ja moraal, perekond, kirjandus — kõiki neid probleeme puudutavad Wilde'i kangelased — lausa mängleva kergusega. Ja just siin ilmneb Wilde'i ühiskonna esteetiline kriitika: ühiskond soovib, et tema probleeme võetaks tõsiselt, Wilde aga on ääretult lugupidamatu selle ühiskonna pühaduste suhtes, ta solvab neid oma kangelaste suu läbi lausa igal sammul.

Wilde'i armastatuim tegelane on noormees, kes braveerib oma eba-moraalsuse ning printsipiide puudumisega; ent loo käigus selgub, et just tema märgib peaosa tõe ja õiguse võidus. Wilde'i varjatud mõte on selles, et niinimetatud korralikud inimesed, kes igal sammul demonstreerivad oma vooresi, patustavad just kõige sagedamini moraaliprintsiipide vastu. Ent ärgem unustagem ka Wilde'i kuulsaid paradokse, tema oskust segada kaarte ja ajada vaatajat ummikusse. Sest sageli, tundes omaenese teravmeelsusest lõbu, naerab Wilde ka nende üle, kes sügavmõtteliselt tema paradokse tõlgitsevad...

Küllap see oli ka üks põhjustest, mis tõukas saksa libretiste tööle Wilde'i komöödia kallal. Autorite saatesõnast muusikalile loeme:

«... Tegevusajaks on meie adaptatsioonis 1925. aasta. See tähendab peale kahekümnendate aastate värvikuse ja suurejoonelisuse- atmosfääri ka olulist seltskondliku miljöö kohaldamist. Esimene maailmasõda lõppes küll Inglismaa võiduga, kuid sellegipoolest «vana hea Inglismaa» ter-viklikkuse kadumisega. Seisuslikud eelarvamused pidid taganema «uue asjalikkuse» jõhkra ärivaimu ees. Niisiis sai Wilde'i enam-vähem jantlik «banberriseerimise» idee nüüd juba hädavajaduseks. Kõik «banberriseerivad». Seda karmi elu sunnil. Suurlinna agulid iseloomustavad «roaring twenties» paremini kui viktoriaanlik loss.

Aga otsigem sellest loost siiski pigem nalja kui moraal. Ja lõpuks: «banberriseerimisel» on omajagu sümpaatseidki jooni».

Hind 10 kop.

Trk. «Signaal» 2769 10 000 11-70